

„Сотворите при Палата моѧ,
 „Скóрш єдна изрáдна кéлїа.
 „Да оу врéме кога ѿзъ излáзамъ
 „Из' палата, или кога влáзамъ,
 „Всéкога го за оутѣха и́мамъ.
 „И за юстїе ѿзъ пакъ изволáвамъ
 „Трапéза да мѣ се подáва,
 „И никой мѣ да не досажда́ва.“
 И въ тóй часъ мѣ келю соzdáха,
 И потрёено всë въ неѧ дáдоха.
 Егиміанъ избра єдýнаго
 Раба вѣрна, и найприлѣжнаго.
 И предáде немѣ Алéжїа,
 Да мѣ слѣжї въ негóва келїа.
 И да дрѹго попечениe нейма,
 Нито що годъ дрѹго промышла́ва,
 Рáзвѣ стрáнномъ вѣрни да слѣгъва,
 И да глéда що мѣ потрёбъва.
 Егиміанъ ѿ Трапéза съса
 Дáваše мѣ всéкий дény юстїя;
 Но Алéжїй всичко раздáваše
 Сиромáхмъ, коихъ онъ знáаше.
 Я сámъ хлѣба и воды взымаше,
 И то гъ мѣра по малко юдеше.
 Сámъ тóлко кóлко да живѣе,
 И не падне ѿ глáда въ беziлие.